

Sattuipa sataseitsemän vuotta sitten

Feodor Nikiforovits Pällijeff syntyi 8.2.1858 Uhtualla ja kuoli 15.6.1932 Ylivieskassa. Isä Nikifor Rodionovits oli syntynyt 1817 Uhtualla, jossa myös kuoli vuonna 1866. Feodorin äiti oli Maria Ivanovna Tichanoff, joka oli syntynyt Uhtualla 1815 ja kuoli siellä 1878.

Feodorin ensimmäinen vaimo Maria Grigorjevna Tichanoff syntyi 29.11.1867 Uhtualla. Vaimoehdokas Maria oli elokuussa 1881 vajaan neljätoista kun häät Uhtualla vietettiin. Siksi Uhtuan pappi ei suostunutkaan paria vihkimään. Vuoden päästä päätettiin muuttaa Suomeen. Feodor, joka oli jo kahdentoista ikäisenä kulkenut enonsa kanssa laukkukaupalla Turun ja Porin läänissä, avasi kauppalikkeen Uudessakaupungissa ja pari viikkoon "Turun venäläisessä kirkossa" 31.6.1883. Maria kuoli kaksi viikkoa esikoispojan syntymän jälkeen 21.9.1883.

Toinen vaimo oli Katarina Sofia Östman. Hän oli syntynyt 25.4.1847 ja hänen vanhempiensa olivat merikapteeni Johan Gustaf ja Eva Elisabeth Östman Raumalta. Nyt parin viikki jo "suomalainen pappi" 18.9.1884. Kaksi lasta syntyi kuolleena ja vaimokin kuoli kahden viikon kuluttua jälkimäisen synnytyksestä 9.4.1887.

Tähän väliin sovittu Feodorin elämässä erikoinen episodi: hänet oli Uhtualla pidetyssä kokouksessa yksimielisesti valittu kolmen vuoden määräajaksi Uhtuan pitäjän pitäjänvanhimmaksi, volosnoi starssinaksi. Uudenkaupungin kauppalike oli lopetettava ja matkattava Uhtualle ja edelleen Vienan Kemiin vannomaan virkavala, vieraalla venäjän kielellä tietienkin. Rehdingin oman tunteen mukaan starssin työtä omaa etuaan ajavien ja juonitelevain venäläisvirkamiesten hyydyttävänä näyttää olleen raskasta. Tuon ajan byrokraattien suhteettomuushan tulee hyvin esiin vaikkapa Louis Sparren matkakuvauksesta, jonka mukaan Uhtualla oli 800 asukasta, niistä 120 virkamiestä, yksi pappi ja 18 pöytämiestä. Kahden vuoden palvelun jälkeen Feodor anoi vapautusta ja onnistui pääsemään virastaan. Hän palasi heti takaisin Suomeen, nähtävästi jo silloin uudelle ja lopulliselle kaupapaikalleen Ylivieskaan.

Kolmas vaimo, Irene Seme-

Feodor Pällijeff ja Maria Grigorjevna Tichanoff (noin 1883).

novna Afanasjeff, joka oli Pavo Ahava vanhimman sisar, oli löytynyt Uhtuan komennukselta. Irene oli syntynyt 16.4.1870 Uhtuan Lamminpohjassa. Häntä vietettiin Uhtualla 3.7.1888 ja tästä avioliitosta syntyi Suomessa kaikkiaan yksitoista lasta. Irene kuoli Ylivieskassa 15.11.1940.

Feodorin lapsenlapsilla on tallessa toistasataa vuorokautta Feodorin omaelämäkerta, josta on poimittu lukijoisen nautittavaksi oheinen metsästysjuttu.

Feodor Pällijeff:

Kertomus lintumatkastani Kellän pirtillä

Kerran minulla oli tilaisuus käydä naapurin Waske Arhipanpoika Pällisen kanssa linnustusjajhdissa Kellässä asti, johon sisareni Malania minut kyyditti hevosellani. Waskella oli kyytimiehenä vaimonsa.

Kyytimiesten lähdettyä majailimme huviksemme viikon verran tällä Kellän pirtillä, joka sijaitsee 20 virstan päässä Uhtualla, talvitiien varrella, puolivälissä Röhön kylään. Aikamme kului hupaisasti naapurin Wasken kanssa, sillä metsoja saimme tyydyttävästi noin 40 kappaaleen paikoille ja sen päälle teeriä ja mettokanoja ja lisäksi vielä muutamia oravia. Ja onnistuneen saaliin jälkeen meille tuli mielet aina niin hupaisiksi, että kahvit joimme sen päälle ja otimme aina myöskin tuota maailman ilolientä, joka on miestäkin väkevämpää ja jota nyt oli meillä Wasken kanssa mukana Kellässäkin.

Muuna päivänä hiidimme noin puolen kilometrin päähän pirtiltä ja tulimme kahden järven väliselle kymmenen sylen mittaiselle maaharjanteelle. Siinä huomasin maassa 16 kappaletta vanhoja linnun ritoja. Kysytyäni toverilta, kenen

Se ajoittuneen vuoden 1889 kevähängille.

Kuten kalat tapaavat kasvaa kokoa kalajutuissa, saattavat metsästyslaikkin toisinaan olla "satumaisia". Feodorin seikkaperäinen elämäntarina on kuitenkin säilyttään vakava ja sen lehdiltä huokuu syvän haras uskonnollisuus, kun vielä tiedetään miten vienalaisten lintumiesten saalista tuohon aikaan rahdattiin hevostaloon Ouluun, Tornioon ja Kajaaniin, Sungun mahtaville markkinoille ja Piiterin porvareiden pitopäytiin, tekee mieli uskoa, että Feodorin ja naapurin Wasken kokemukset Kellän pirtillä sitenkin on satumaisen onnekas tosi tarina. Sanomattakin on selvää, että tuota pirttiä on Uhtuan ja Röhön välisiltä kankailta tänään turha etsiä, mutta teeren ja metson vaeltaja siellä pyrähdettävä edestään ihan niinkuin silloin ennen. Ainakin melkein. - PA.

nostimme kaikkiaan neljätoista rita, joista jokaisen alta saimme poimia teeren. Nyt oli vain yksi rita lauenneista katsomatta, se, joka oli pystöön jääneen loukkaan vieressä. Sanoin leikin päälle metsästystoverille, että entäs jos tuosta viiden-nestätoista lauenneesta ridasta saammekin kaksi lintua. Kiiruhdin nostamaan tuon ridan pystöön ja sain huutaa toverille että ennustukseni olikin käynyt toteen. Olimme saaneet pystöön jääneenkin loukkaan osalle teeren!

Kuusitoista teertä viidellätoista lauenneella ridalla. Olihan siinä aika kantamus riippi kummallekin yhden kerran saaliiksi. Niin hiidimme taas pirtille kahvin keittoon ja linnun paistia laittamaan kuin myös maistamaan. Kun olimme yli viikon päivät hupaisesti oleilleet pirtillä ja terveydeksemme lintujen perässä hiidelleet, tulikin vaimoni Irene tätänsä tytär Iro Andronoff mukanaan noutamaan minut kotiin Wasken jäädessä vielä muutamaksi päiväksi linnustusta jatkamaan.

Virka-aikanani rakennutin Kellän pirtin uudestaan pitäjän yhteisillä varoilla jokaisen matkustavaisen levähdyspaikaksi. Linnustus- ja kalastuspaikkana se on tunnettu vanhoista ajoista asti. Vakituista asukasta ei ole ja niinkuin Karjalassa on tapana metsäpirtteille tullessa, kun uudet asukkaat menevät sisään niin vanhat lähtevät ulos.

Tverin karjalaisille oma lehti

Tverin karjalaisten kulttuurisuran oma lehti "Karielan Sana" on alkanut ilmestyä. Lehden toimittajana on Antonina Zaitseva. Syyskuussa ilmestyneessä lehden ensimmäisessä numerossa on mm. selostus karjalaisista ja heidän kielestään, sananparsia ja runoja. Lehdessä on myös kirjoitus suomalais-ugrialaisten kansojen II maailmankongressista.

Lehti käyttää latinalaisia aakkosia, mutta osa aineistosta on toistaiseksi venäjän kielellä. Tavoitteena on siirtyä asteittain kokonaan karjalankieliseen lehteen. - Karielan Sana ilmestyy aluksi kerran kuukaudessa ja sitä jaetaan ilmaiseksi Tverin Karjalan kielestä ja kulttuurista kiinnostuneille. - KS